

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕКОНОМІКИ АПК

Т.С. Марковська, асистент кафедри бухгалтерського обліку
Миколаївський державний аграрний університет

*Розглянуто проблеми, пов'язані з державною підтримкою
сільського господарства в умовах трансформації.*

Постановка проблеми. Приєднання України до СОТ та виникнення у цьому зв'язку проблемних аспектів щодо конкурентоспроможності сільського господарства та суміжних з ним

галузей АПК обумовлює необхідність розроблення нової стратегії формування ефективного механізму державної підтримки, спрямованого на поліпшення умов відтворення виробництва та робочої сили в аграрному секторі економіки України.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Наукові дослідження щодо проблем ефективного розвитку сільського господарства та форм державної підтримки висвітлені в працях провідних вчених: М.Я. Дем'яненко, С.М. Кваші, М.М. Ільчука, О.М. Шпичака, Ю.Я. Лузан та ін.

Мета дослідження. Розробка ефективного механізму державної підтримки сільського господарства з урахуванням вимог СОТ.

Виклад основного матеріалу. Дослідження стану сільського господарства на сучасному етапі свідчить, що його державна підтримка недостатньо організована. Виробництво характеризується нестабільністю та неадекватними потребами споживачів, змінами в його товарній структурі. Оптові ринки сільськогосподарської продукції не діють, імпорتنі операції не врегульовано, вихід товаровиробників на зовнішні ринки недоступний, маркетингові канали монополізовані тіньовим капіталом. Залишаються невирішеними проблеми стабілізації цін і доходів підприємств. Заробітна плата у сільському господарстві вдвічі нижча середньої по країні, сільська інфраструктура занепадає [1, с. 381].

Аграрний сегмент економіки особливий, оскільки специфіка сільського господарства полягає у його багатофункціональності, що визначає роль аграрного сектора в піраміді галузей національної економіки як фактора продовольчої безпеки, з одного боку, та джерела доходів, сфери зайнятості й середовища проживання селян – з іншого [2, с.49].

На етапі переходу до ринкових відносин посилення регулюючих функцій держави в поєднанні з інструментами ринкового саморегулювання зумовлено необхідністю трансформаційних перетворень комплексного системного характеру в сільському господарстві, кінцева мета яких – забезпечення прискореного сталого економічного розвитку галузі. При цьому державна підтримка стимулює підприємницьку ініціативу, створює рівносприятливе з іншими галузями конкурентне середовище, що забезпечує приватну інвестиційну активність, запровадження ресурсозберігаючих технологій, агроекологічне господарювання. У такий спосіб держава формує конкурентоздатних суб'єктів господарювання, які можуть працювати на внутрішньому і на зовнішньому сільськогосподарських ринках в умовах викликів глобалізації.

Трансформація заходів і умов одержання державної підтримки в контексті вступу до СОТ ґрунтується на узагальненні взаємопротилежних

точок зору, досвіду країн зі схожими з Україною умовами сільськогосподарського виробництва та вимог, які диктуються міжнародними торгово-економічними організаціями [2, с.49].

Висновки. На сучасному етапі розвитку міжнародних економічних процесів особливого значення набуває питання місця і ролі механізму державної підтримки сільського господарства у вирішенні проблем внутрішньої продовольчої безпеки, конкурентоспроможності товаровиробників та забезпечення їх доходів з урахуванням особливостей галузі та специфіки продовольчих ринків.

Список використаних джерел

1. Титарчук І.М. Державний вплив на ціноутворення в аграрному секторі // Університетські наукові записки. – Хмельницький ун-т управління та права – 2005.– №1-2 (13-14). – С.380-383.

2. Лопатинський Ю.М. Трансформація аграрного сектора: інституціональні засади / Ю.М. Лопатинський – Чернівці: Рута, 2006. – 386 с.

3. Осташко Т.О. Ринкова трансформація аграрного сектора / Т.О.Осташко – К.: Фенікс, 2004. – 268 с.